

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/202/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117220472
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117220472.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcov 1/ Y. S., bytom C. XX, O. U., 2/ T. X., nar. XX.XX.XXXX rod. S., bytom L. L. č. XXX, proti žalovanej H. S., bytom C. č. XX, O. U., o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. mája 2018, č. k. 16C/60/2017-23 takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovaná n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcov - navrhovateľov obnovy konania 1/ a 2/ na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn.: 27C/201/2010 odmietol a rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania o žalobe na obnovu konania nepriznáva. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ podaním doručeným súdu dňa 24.11.2017 podali žalobu na obnovu konania, ktorou navrhli, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 27C/201/2010 a v obnovenom konaní, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí, že žalovaná je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. C., a to W. parc.č. X/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m² len o veľkosti XX/XX, W. parc.č. X/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² len o veľkosti 53/189 a na pozemku zapísanom na LV č. XXX pre k.ú. C. W. parc.č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 375 m² len o veľkosti 1/4. Právne vec posúdil podľa § 397, § 398, § 403, § 410, § 413 Civilného sporového poriadku. Konštatoval, že žalobcovia ako strany pôvodného sporu vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 27C/201/2010 v procesnom postavení žalovaných, podali žalobu na obnovu konania proti žalovanej, ktorá mala v pôvodnom konaní postavenie žalobkyne. Napadli právoplatné uznesenie o schválení zmiernu, proti ktorému je prípustné podanie žaloby na obnovu konania (§ 398 CSP). Po preskúmaní žaloby na obnovu konania a oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/201/2010 súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je podaná oneskorene a súčasne je zjavne bezdôvodná a z tohto dôvodu súd týmto uznesením rozhodol o odmietnutí žaloby na obnovu konania. V súlade s § 413 ods. 2 CSP preto žalobu, ani jej doplnenie súd nedoručoval protistrane (žalovanej) na vyjadrenie. Záver o tom, že sú tu dané dôvody pre odmietnutie žaloby na obnovu konania súd odôvodnil nasledovne. . Zákon stanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie žaloby je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto žalobu na obnovu konania podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť žaloba na obnovu konania podaná len v prípadoch uvedených v § 404 CSP. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť a ani odpustiť ich zmeškanie (§ 405 CSP). Súd pritom dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania v prejednávanej veci bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty v dĺžke 3 mesiace počítanej od

okamihu, kedy sa žalobcovia mohli dozvedieť o dôvode obnovy alebo keď mohli dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby bola zachovaná, nakoľko od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu č.k. 27C/201/2010-206 zo dňa 31.05.2016, právoplatného dňa 08.06.2016, do podania žaloby na obnovu konania dňa 24.11.2017, neuplynuli viac než 3 roky. Žalobcovia vyvodzujú začiatok plynutia subjektívnej lehoty od okamihu, keď po vypracovaní právnej analýzy v mesiaci október 2017 zistili, že sú tu dané nimi tvrdené dôvody pre podanie žaloby na obnovu konania. Následne preto dňa 24.11.2017 žalobu na obnovu konania aj podali. Súd konštatuje, že subjektívna lehota sa ráta od okamihu, kedy sa žalobcovia mohli s prihliadnutím na všetky okolnosti a pomery o nimi tvrdených dôvodoch obnovy konania dozvedieť. Začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania sa teda počíta od okamihu, kedy mali žalobcovia možnosť zistiť existenciu dôvodov obnovy konania, teda od okamihu, kedy mali alebo mohli mať o nich vedomosť. Žalobcovia tvrdia, že dôvodom obnovy konania je fakt, že žalovaná podľa ich tvrdení na základe uznesenia o schválení zmiernu nadobudla podiely v rozsahu väčšom, než podľa názoru žalobcov jej podľa práva patria. O tejto skutočnosti však žalobcovia mohli alebo mali mať vedomosť už v čase, keď pristúpili na uzatvorenie zmiernu (dňa 31.05.2016), čo celkom zrejme možno vyvodíť z toho, že žalobcovia svoje dôvody obnovy konania vyvodzujú z listín, ktoré všetky už žalobcovia mali v čase uzatvárania zmiernu so žalovanou k dispozícii. Tieto dôkazy, na ktoré aj poukazujú v žalobe na obnovu konania a z ktorých vyvodzujú svoje argumenty v žalobe na obnovu konania, totiž predkladali žalobcovia aj pôvodnom konaní (aj sami žalobcovia odkazujú na ne, ako na dôkazy už skôr založené v súdnom spise sp.zn. 27C/201/2010), a teda v čase, kedy došlo medzi stranami v pôvodnom konaní k uzatvoreniu zmiernu, žalobcovia mali k dispozícii všetky listiny, z ktorých vyvodzujú dôvody žaloby na obnovu konania. Je bez významu, že si žalobcovia nechali tesne pred podaním žaloby na obnovu konania vypracovať právnu analýzu (ktorá skutočnosť navyše v konaní ani nebola preukázaná), keďže dôvody, ktorými žalobcovia odôvodňujú žalobu na obnovu konania, mali možnosť zistiť už z listín, ktorými disponovali v čase uzatvorenia zmiernu, dlhú dobu predtým, než mali vyhľadať nezávislého právnik, ktorý im vypracoval právne posúdenie prípadu. Navyše, žalobcovia tvrdia v rámci dôvodov obnovy konania, že žalovaná porušila aj dohodu zo dňa 10.11.2011, ktorá predchádzala uzatvoreniu zmiernu (č.l. 44 spisu sp.zn. 27C/201/2010), keď si dala vypracovať v rozpore s touto dohodou geometrický plán (č.l. 59 spisu sp.zn. 27C/201/2010). Tento geometrický plán pritom bol vypracovaný a do spisu založený v roku 2012, čiže aj o tejto skutočnosti mali a museli mať objektívne žalobcovia vedomosť už v čase, keď uzatvárali so žalovanou súdny zmiernu. Súd preto uzavrel, že žalobcovia mali možnosť dozvedieť sa o dôvodoch, pre ktoré podali žalobu na obnovu konania, už v čase, keď medzi stranami došlo v pôvodnom konaní k uzatvoreniu súdneho zmiernu (31.05.2016), a teda pokiaľ podali žalobu na obnovu konania na súde až dňa 24.11.2017, učinili tak až po uplynutí subjektívnej lehoty na podanie žaloby. Už len z tohto dôvodu je nutné žalobu na obnovu konania odmietnuť podľa § 413 písm. a/ CSP. Okrem toho však je tu aj ďalší dôvod, pre ktoré je nutné žalobu na obnovu konania odmietnuť, a síce dôvod, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná podľa § 413 písm. e/ CSP. Neboli totiž naplnené dôvody na jej podanie podľa § 397 CSP, a síce (ako to bolo vymedzené v doplnení žaloby), že žaloba sa podáva na základe novozistených a objavených skutočností, z ktorých žalobcovia vyvodili, že súd žalovanej priznal podiely nad rámec jej nároku. Na to, aby bol daný tvrdený dôvod prípustnosti obnovy konania, musí ísť o skutočnosti a dôkazy, ktoré žalobcovia v pôvodnom konaní nemohli bez svojej viny použiť, teda, napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy v čase pôvodného konania existovali, žalobcovia nezavinili, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť (napríklad, ak by žalobcovia o existencii skutočností a dôkazov nevedeli). Táto podmienka však nebola naplnená, pretože všetky listiny, na ktoré žalobcovia ako na dôkazy, ktoré podporujú ich argumenty, v žalobe na obnovu konania poukazujú, boli už súčasťou spisu pôvodného konania sp.zn. 27C/201/2010 (uvedené súd už načrtoľ v odseku 11 tohto odôvodnenia). Aj žalobcovia v žalobe na obnovu konania poukazujú len na tie dôkazy, ktoré majú byť pripojené v spise sp.zn. 27C/201/2010, pričom žiadne nové dôkazy súdu spolu so žalobou na obnovu konania nepredložili, teda o všetkých dôkazoch vedomosť žalobcovia mali už počas pôvodného konania. Rovnako novou skutočnosťou nemôže byť až po právoplatne skončenom konaní vyhotovená právna analýza iným advokátom, než bol ten, ktorý žalobcov zastupoval v pôvodnom konaní (ktorej existenciu súd navyše tiež nemal preukázanú). Novou skutočnosťou ako dôvodom pre obnovu konania, môže byť len určitá nová, predtým žalobcom neznáma skutková okolnosť (iné okolnosti opísaného skutkového vymedzenia), nie však jeho nové právne kvalifikovanie iným právnym zástupcom. Hoci je súd vymedzeným dôvodom obnovy konania viazaný (§ 411 ods. 1 CSP), súd konštatuje, že nie je daný ani žiaden iný dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. b/ až f/ CSP, keďže žalobcovia netvrdia ani nepreukazujú existenciu žiadnych dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a ktoré by im mohli priniesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci (nimi uvádzané dôkazy sú listiny existujúce v čase pôvodného konania, ktoré sú obsahom spisu pôvodného konania), netvrdia ani nepreukazujú ani

existenciu trestného činu sudcu, či iných subjektov zúčastnených v konaní, pre ktorý by bolo rozhodnuté v ich neprospech, a rovnako netvrdia ani nepreukazujú existenciu rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva, kde by bolo konštatované, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody žalobcov, rovnako tak netvrdia ani nepreukazujú existenciu rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré by bolo strany záväzná a tiež nejde o prípad rozhodnutia podľa § 397 písm. f/ CSP. S poukazom na uvedené skutočnosti súd žalobu na obnovu konania v súlade s § 413 písm. a/ a písm. e/ CSP odmietol ako žalobu podanú oneskorene a zjavne bezdôvodnú. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodnutia o trovách konania v prípade, že žaloba na obnovu konania je odmietnutá (§ 255 ods. 1 CSP sa použije na prípady, keď súd žalobe na obnovu konania vyhovie alebo ju zamietne). Preto je nutné o trovách konania rozhodnúť tiež analogicky podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Predmetné ustanovenie upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu žaloby na obnovu konania, nakoľko žalobcovia nedosiahli žalobou sledovaný cieľ (obnovenie pôvodného konania) rovnako tak, ako keby súd ich žalobu zamietol, teda neboli úspešní. Žalovaná by tak mala voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania. V tejto súvislosti však treba uviesť, že žalovanej doposiaľ v konaní žiadne trovy nevznikli, keďže o tomto konaní nemá zatiaľ vedomosť. Preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca 1/. Poukázal na to, že v právnej veci vedenej pod sp. zn. 27C/201/2010, vzhľadom na preukázaný skutočný stav vo veci uplatnených nárokov žalovanej, ako žalobkyne v uvedenom konaní, schválením zmiernosti došlo k bezdôvodnému zásahu jednak do vlastníckych práv na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve, a teda bolo vo veci rozhodnuté v jeho neprospech. Uviedol, že žalovaná na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín zo dňa 31.05.2016, č. k. 27C/201/2010 - 206, ktorým súd schválil zmier medzi účastníkmi v rozpore s jasne preukázaným skutočným stavom a predpokladmi na uzatvorenie takéhoto zmiernosti vo veci samej, nadobudla do svojho vlastníctva spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach v katastri nehnuteľností vedenom na Okresnom úrade Trenčín Katastrálnom odbor pre k.ú. Opatovce a na LV Č. XXX k.ú. C., ako parcela W. č. X/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XX mX a parcela W. č. X/X - zastavané plocha a nádvoria o výmere XXX mX v podiele X/X z celku a na LV č. XXX k.ú. C., ako parcela W. č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 375 m² v podiele 1/2 z celku s tým, že vlastníckymi stavbami postavenými na týchto pozemkoch sú žalobcovia. V súvislosti s uvedeným poukázal na skutočnosť spočívajúcu v tom, že predpokladom uzatvorenia predmetného súdneho zmiernosti bolo zo strany žalovanej bezdôvodné naťahovanie súdneho konania, ale predovšetkým nenaplnenie dohody účastníkov súdneho konania vo veci samej zo dňa 10.11.2011 o uzatvorení súdneho zmiernosti za podmienok stanovených touto dohodou, ktorej naplnenie zmarila sama žalovaná tým, že ju nerešpektovala a konala v rozpore s touto dohodou, pričom zneužila ústretovosť žalobcov, ako žalovaných v uvedenom súdnom konaní vo svoj prospech a v ich neprospech. Taktiež poukázal na skutočnosť spočívajúcu v predpoklade pre uzatvorenie zmiernosti medzi účastníkmi súdneho konania vo veci samej, ktorý spočíval v ich záväznej dohode spísanej formou záznamu z rokovania dňa 10.11.2011 v advokátskej kancelárii JUDr. P. X., advokát so sídlom v Ilave, t.j. pôvodného právneho zástupcu žalobcov ako žalovaných za účasti jej pôvodného právneho zástupcu Mgr. T. Y., advokáta so sídlom Nové T. nad P. a svedkov, ktorej naplnenie žalovaná zmarila tým, že ju odmietla jednak tým, že bez vedomia žalobcov, ako žalovaných si dala vypracovať geometrický plán v rozpore s uvedenou dohodou, ktorý zneužila aj pri uzatvorení súdneho zmiernosti vo veci samej, pričom využila nevysvetliteľnú ústretovosť právneho zástupcu jej nárokom nad mieru primeranú ňou uplatnených nárokov v súdnom konaní a nespochybniteľne jasne preukázanému skutočnému stavu vo veci samej. Podľa žalobcu ďalej v dôsledku zmarenia uvedenej dohody zo dňa 10.11.2011 žalovaná došlo k bezdôvodnému zásahu do vlastníckych práv a to ako žalobcu 1/ na pozemkoch parcela KNC č. XXa a XX, ako k spoluvlastníckemu podielu žalobcu 1/ na pozemku parcela 141 a tým aj k spoluvlastníckemu podielu jeho sestry ako žalobkyne 2/ na tomto pozemku. Čo sa týka spoluvlastníckeho podielu žalovanej, ktorý jej bol priznaný uznesením Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 31.05.2016 č.k. 27C/201/2010 - 206 vo výške 1/2 z celku, má žalobca 1/ za to, že na základe právne relevantných listinných dôkazov a to rozhodnutia Štátneho notárstva v Trenčíne č. 2D 261/90 je jasne preukázané, že žalovaná nadobudla do svojho vlastníctva podiel poručiťľa na uvedenom pozemku len vo výške X/X z celku, čoho dôkazom sú aj údaje katastra zapísané jednak v PKN vložke č. XXX k.ú. C., ako aj na pôvodnom LV č. XX k.ú. C.. V súvislosti s uvedeným poukazuje aj na skutočnosť spočívajúcu v tom, že k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na uvedených LV č. XXX a XXX k.ú. C. nadobudol vlastnícke práva v súlade so zákonom vydržaním v zmysle ustanovenia § 134 ods. 1, X a 4 Občianskeho zákonníka, pričom žalovaná túto skutočnosť v súdnom konaní nespochybnila a ani nevyvrátila vedomá si

zrejme ústnej dohody, ktorú uzatvorili medzi sebou v tridsiatych a štyridsiatych rokoch minulého storočia právny predchodca jej právneho predchodcu Ján S. so svojim bratom P. S. vo veci držby a užívacích práv k pozemkom parcela 36a, 36b a 37, ako aj parcela 141. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že na týchto pozemkoch P. S. so súhlasom Jána S. postavil na pozemku parcela 35a v jeho vlastníctve a pozemkoch parcela 36a, 36b, a 37 v podielovom spoluvlastníctve aj Y. S. stodolu a na pozemku parcela XXa t.č. parcela W. č. XXX rodinný dom s tým, že predmetné pozemky užíval P. S. s rodinou v dobrej viere, ako svoje vlastníctvo v presvedčení, že mu patria. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhuje, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol.

3. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

4. Súd prvej inštancie odmietol žalobu na obnovu konania žalobcov 1/ 2/ ako podanú oneskorene, keď nebola dodržaná subjektívna 3-mesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a ako nedôvodnú, keď žalobcovia nepreukázali niektorý z dôvodov na obnovu konania.

5. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu 1/ uvádza nasledovné:

6. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia

7. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom. Keďže zasahuje do právoplatného rozhodnutia, zákon jeho prípustnosť viaže na splnenie viacerých podmienok. Dôvody prípustnosti obnovy konania sú presne vymedzené v § 397 CSP. Ďalšími podmienkami sú zákonom stanovená subjektívna a objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania, ale nepochybne aj osobitné náležitosti žaloby a príslušnosť súdu na jeho prejednanie.

8. Zo zákonných ustanovení upravujúcich obnovu konania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; žalobe na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho odmietne. Druhá fáza predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medziiným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a/ CSP) a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 397 písm. b/ CSP). Ďalším predpokladom procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania je dodržanie subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie takejto žaloby. Pokiaľ nie sú splnené predpoklady na povolenie obnovy konania, nie je možné sa zaoberať vecou samou.

9. Námietky žalobcov v žalobe na obnovu konania smerujú predovšetkým k veci samej, keď tvrdia, že žalovaná na základe uznesenia o schválení zmiernu nadobudla podiely v rozsahu väčšom, než podľa názoru žalobcov jej podľa práva patria. Týmito námietkami žalobcov však je možné sa zaoberať až vtedy, keď súd dospeje k záveru, že sú splnené predpoklady na povolenie obnovy konania, a teda žaloba na obnovu konania je prípustná.

10. Odvolací súd preto rovnako ako súd prvej inštancie v prvom rade preskúmal procesnú prípustnosť žaloby na obnovu konania bez skúmania žalobcom 1/ uplatnenými námietkami v odvolaní k veci samej. Žalobcovia ako dôkazy preukazujúce dôvodnosť podanej žaloby na obnovu konania uvádzajú dôkazy, ktoré sú súčasťou súdneho spisu pôvodného konania vedeného pod sp. zn. 27C/201/2010. Je tak zrejme, že tieto dôkazy boli predkladané už v uvedenom konaní. Ako je uvedené aj vyššie, jednou z podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania je existencia takých skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a/ CSP). Z vyššie uvedeného je zrejme, že žalobcovia nepoukazujú na iné skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní. Preto je odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že žalobcovia nepreukázali dôvody pre ktoré by bola

žaloba o obnovu konania prípustná, keďže tieto dôvody Civilný sporový poriadok v ustanovení § 397 upravuje taxatívne a iné dôvody z obsahu žalobcov podanej žaloby na obnovu konania nevyplývajú.

11. Rovnako je tiež zrejmé, že žaloba na obnovu konania v danom prípade nie je prípustná aj z dôvodu uplynutia subjektívnej lehoty. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Subjektívna ako i objektívna lehota sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť. Zákon začiatok plynutia subjektívnej lehoty pri žalobe na obnovu konanie viaže na subjektívny okamih, kedy sa žalobca o dôvode obnovy mohol dozvedieť. Nakoľko už v čase schválenia súdneho zmiere mali žalobcovia k dispozícii všetky dôkazy, na ktoré sa v žalobe na obnovu konania odvolávajú a z ktorých vyvodzujú dôvody na obnovu konania, je zrejmé, že už v tomto čase sa mohli žalobcovia o dôvodoch obnovy konania dozvedieť, t. j. v čase, keď pristúpili na uzatvorenie zmiere dňa 31.05.2016. Pokiaľ teda bola žaloba na obnovu konania podaná na súde až dňa 24.11.2017, bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, a preto súd prvej inštancie správne žalobu na obnovu konania odmietol.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná. Žalovanej však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).